

# НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ.

Број 13

Главни и одговорни уредник  
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара  
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година VIII.

## Економска криза у свету па и код нас

Ми ћемо апстрахирати овом приликом теорију о решавању светске економске кризе. Ми ћемо са гледишта праксе покушати да докажемо постанак такве кризе, њен значај и само решење исте.

До европског рата сваки се од нас живо сећа како је било благостање т. ј. сношљива релација у животу: појединаца, држава и света. Новац је био у целом свету *à pari*.

Производња у пољопривреди, занатству, трговини и индустрији била је великог квантитета, а путем утакмица и конкуренције одлична квалитета. Новац је у свету релативно циркулисао правило т. ј. улазио и излазио из свију светских каса без нагомилавања. Подела рада између: пољопривредника, трговца и индустријалца била је релативно правилна. И зато су сви подједнако осећали и благодет и тешкоћу у раду и криза није могла да постоји, није се могла маркантно да појави.

*Криза се не може да појави код појединаца већ само код колектива....*

Пре европског рата например, било је живо јаре на тржишту 2 динара, а кожа је вредела 2,40 дин.!? Предратни пољопривредник — сељак, дакле, није осећао потребу, да код своје куће закоље и одере своје јаре, те да месо поједе а кожу прода скупље него што живо јаре продаје.

Дације општинске и државне биле су у односу према овој цени десет пута веће *Кризе није било!*

После рата, то исто јаре на тржишту кошта 100 динара, а кожа му је 20 динара.

Доције су општинске и државне у односу према овој цени постале такође десет пута веће.

*Криза је избила видно у животу и постала несношљива?!*  
Зашто?

Европски је рат постао излишно, као најгнусније дело некултурних људи....

Он је у своје дугом трајању изменио из основа човека у поимању културе, прогреса и живота на земљи. Створио је пертурбацију у привредном, економском и финансијском животу, не само код народа учесника, већ код целог света. И најзад поставио посувраћен појам о моралу човека на земљи. Свака је релација изгубљена и живот света креће се по праву јачега: *финансијски и физички!*....

*Америка се пита: шта ћу с парам? Шта ћу с толиким суфицитом пшенице? А шта ћу са седам милијуна незапослених својих радника? Криза је!*

*Немачка* као ратни кривац пита се: *Шта ћу без колонија? Шта ћу са сталим фабрикама? А шта ћу са незапосленим милијунима радника? Криза је!*  
*Русија*, као и сваки банкрот, цеди зној својих грађана и продаје у бесцење продукте на светским тржиштима и кука да до пара дође!.. — *Криза је!*

*Мале пак државе*, питају се: *Шта ћемо без пара. Шта ћемо са ценама наших производа? А шта ћемо са незапосленим радницима? — Криза је!*

А ми се питамо као посматрачи целокупне ове булументе: *Има ли веће аномалије у културном двадесетом веку, да људи имају а не умеју; да не раде а да живе, и да кукају у рају, а смеју се у паклу?!!...*

*Породица, друштво, држава и свеш....*

Један има леба, други фабрику, трећи паре, а четврти поштење с претпоставком да су сви паметни, *где је ту криза?!!!!*

Нема више дивљака на кугли земљиној. Нема више робова, и нечовечне експлоатације....

Нема виши: *„Лежи лебу да те једем“....*

Прогрес и култура наређује: *Правилна подела рада у породици, друштву, држави и свешу за колективну експлоатацију свију природних блага на земљи и у земљи, ствара свеопште благостање у животу, и ништи сваку кризу.*

Е, дед устани из гроба Соломоне мудри, и реши проблем правилне поделе рада и кризе у свету.

## Криза, кирија и локали у Н. Саду

Ваљда ни у једној нашој већој вароши није тако маркантно испољен страх од речи криза, висина кирија, и поманкање већих локала као у Новом Саду. Ми смо размишљали о овој друштвеној немани, и дошли смо до једног позитивног закључка; да је страх од кризе хипокритски; да су баснословне кирије локала нечовечне и не хумане; и да локала има — наравно празних!. Сопственици локала као вмућни људи, постали су тупи према математици и осећајима човечности. Они су се барикадирани речју „криза“ и без и-

каква скрупула траже своје приходе онолике, колико данашњи дух времена моде и гавалирунга прописује.

Ови траже за своје локале по 5, 10, 15 и 20 хиљада дин. месечно од закупца ма које бранже, не узимајући у обзир моћ — капитал дотичног закупца. Такође не узимају у обзир ни време за које локал услед високе цене евентуално буде празан без прихода.

У стара времена пре фамозног европског рата сопственик локала био је срећан и од репутације кад је његов кираџија зарадио и постао богат у издатом му локалу. Сопственик је по својој ондашњем моралу сваке нове године тражио биланс од свога закупца, па ако му није ишла трговина добро, помагао му је у снижењу ки-

рије, или другим олакшицама.

По послератном моралу другојаче се ствари узимају. Главни је да закупца локала положи тромесечну кирију унапред. А што ће исти закупца после тог времена банкротирати и што ће локал услед велике кирије остати 5-6 месеци празан, о томе сопственик не води рачуна!..

У данашњем разлагању и примерима ми би могли изрећи врло оштру оправдану критику према сопственицима локала; па да не би дошли у коалицију са законом о штампи, ми се обраћамо молбом надлежним, да о овоме размисле, и омогуће правилну и поштenu кирију локала и човечно оптерећење закупца локала по оној изреци: „Живи и дај ми да живим“!

## ЦИГЉАРСКА ИНДУСТРИЈА У Н. САДУ И ОКОЛИНИ

Важне одлуке Удружења Цигљара Дунавске бановине

Грађевне делатности у провинцији — селима услед привредне кризе у опште нема, јер и ако је цена цигље за последње две године знатно спала, ипак је сељак, као највећи потрошач цигље услед јефтине цене својих продуката у немогућности, да гради, стога су све околне цигљане, које леже близу Новог Сада почеле гравирати за Нови Сад, јер се тамо углавном јавне градње врше, за које и они плаћањем пореза и приреза много допринашају.

Продаја цигаља под разним условима и ценама вршили су градитељима и потрошачима сами цигљари. Кроз често долажење у Нови Сад за продају, инкасирање и разно имали су сви велике издатке и време трошили, па да би све ово, као и непријатности, које су са овим скопчане избегли, после дужег преговарања, решили су сви заинтересовани цигљари и управа, да од данас у будуће закључе за новосадску потребу и диспонирање цигље врши једино канцеларија удружења за све цигљане.

Кроз упрошћење продаје отпали су многи трошкови, те су заинтересовани цигљари на основу овога и цену цигље знатно снижили, што је врло добро примљено у редовима потрошача цигаља, а нарочито градитеља, који ће себи и знатно време око тражења повуда и разних преговора са многим појединцима уштедети.

Удружење ће нарочито и строгог рачуна водити о квалитету цигље свих својих чла-

нова и доприносити, да се само изврсна и добра цигља за Нови Сад допрема, која одговара за градњу кућа на спратове.

Уједно је удружење цигљара решило, да се претставком и депутацијом ових дана обрати г. Бану Дунавске бановине са молбом, да се не усвоји пројект градње Банске Палате, где се предвиђа око 70% бетонског рада, кроз ово ће се фаворизирати продукти 2 фабрике цемента, које су у иностраним рукама са туђим капиталом, а оваква градња је и за 20 — 30 процената скупља. Ове фабрике поред тога, што су у страним рукама имају нарочито повољан положај за добро пласирање свог цемента, јер је заштитна царина око 60 дин. по 100 кг. свој цемент продају за око 65—75 дин. по 100 кгр. док међутим, врло добар, инострани цемент могао би се добити по 32 динара за 100 килограма.

Градња цигљом ништа слабија није, доказала је и прошлост, где су се градови зидали са истом, а и данас у разним ископинама из времена Римљана, наилази се на врло добру цигљу.

Поред тога, што би градња цигљом била јефтинија, знатно би утицало ово и на ублажење опште кризе у целој бановини, а нарочито у цигљарској индустрији, где би многе стотине радничких породица успеле добити, а и нови порезовници се створили.

У редовима цигљара овај корак управе удружења примљен је врло симпатично, те се чврсто надају и успеху, јер је претставка умесна.

## НЕУКУСАН ИСПАД

— Измотавања књижевничког незнања —

Нови број Летописа под уредништвом г. Тодора Манојловића, новог секретара Матице Српске, пропраћен је у нашој престоничкој штампи симпатичном похвалом. Но док су остали листови донели објективне и обичне приказе садржине новог летописа, дотле се у „Југословенском гласнику“ расписао неки незнања Ј, па је на неукусан и недостојан начин излио своја измотавања о некаквим преживелим старима у Матици, међу којима је нашао чак и музејске мумије.

Жалосно је пре свега, да овбиљан лист отвара своје ступце оваквим пискарањима и то у питањима књижевним. Не бисмо се чудили, када би се радило можда о личним разматувањима уличних чистача и ноторних мангупа. Али о књижевним питањима држимо да људи од књижевне репутације, или бар који желе да важе као неки естетичари и књижевници, ипак треба озбиљније и објективније да суде и пишу.

Што се пак тиче људи који раде у Матичној управи, господин Ј. је требао да се информише те да дозна: какву све муку муче ти људи, само да пречисте много што-шта још од пређашњих старих управа а нарочито да умање оне хорибилне дугове, којима је оптерећен био Књижевни одбор и због којих дугова Матица за сада није још у могућности да развије јачи и интензивнији књижевни рад, него ће морати да чека бар још коју годину, док се побољшају финансијске књижевне прилике.

За „старе“ и „мумије“ требао би г. Ј. толико да зна да су не само у Матици него и иначе у нашем јавном и народном животу као књижевници, просветни, културни и јавни радници толико заслуга стекли, да им је свако па и „млади“ г. Ј. дужан одати бар толико поштовања, колико се то очекује у културном друштву од културних људи. П. Р.

## Тек-тек да се зна

У последњој свесци Гласника историјског друштва у Новом Саду изашао је леп чланак о херојској борби наших Сентомашана-Србобранаца у Буни 1848/49, када је са огромним бројем живота тих јунака документована наша борба за народна права и националну нашу слободу. Захвално потомство још није подигло споменик тим србобранским херојима, па се заиста може поставити питање: Зар није наше Историјско друштво у Новом Саду у првом реду позвано да покрене акцију, те да се ма и најскромнијим спомеником овековечи место, где је пало толиких жртава за нашу народну ствар.

Наш булевар према мосту интересантан је већ и због тога, што нам често пружа

прилику да видимо ретке природне појаве. Тако на пример када дува ветар читави облаци песка, прави сахарски пешчани облаци, спуштају се са булевара у главну улицу. Са мало добре воље и уз минималну материјалну жртву, могла би се уз булевар посејати трава, па не би било ни тога песка а и знатно би се улепшао булевар.

О цензури текстова филмова крајње је време да меродавни учине кораке, јер превазилази већ крајње мере, са каквим су често скандалозним језичним погрешкама исписани ти тек-

стови, са којих би широка публика требала да научи и леп, књижевни језик.

Једно уже овдашње интимно „међународно“ друштво држи сваког петка своје „седнице“ (раауме се уз добра јела и пића!) те уз уобичајене здравице расправља „врло важне“ чак „међународне“ проблеме (у Новом Саду!) А тек када дође какав странац, послован човек, а члан и сабрат таквога друштва, онда му се приређују дочеци и држе здравице и славопојке, да је дивота. Па да човек не поверује: да смо заиста „благородна“ нација!

## Повишење додатака на пензију самоуправним пензионерима на територији Дунавске бановине

Бивши комесар бивше Бачке обласне самоуправе г. Мита Клицин предложио је још у месецу октобру 1929 године, да се оним жупанским и општинским пензионерима, који су се тада налазили у пензији по старој уредби, лични додатак на основну пензију повиси са 100 посто, т. ј. од исплаћених 400 посто на 500 посто.

Пошто се тај предлог у оно време није могао спровести из техничких разлога, управа Дунавске бановине наставила је рад по предлогу г. М. Кличина, јер је увидела, да су пензије т. зв. старих пензионера заиста ниско одмерене. И сада је та повишица, одокрена и осигура-

на са свотом од 5 милиона динара за све старе самоуправне пензионере на целој територији Дунавске бановине.

Са осигурањем и одобреном свотом од 5 милиона динара исплатиће се 1 априла разлика почевши од 1 јануара 1930 године, т. ј. за 15 месеци унатраг а унапред повишица биће редовно — месечно исплаћивана. Финансијско одељење Банске управе израдило је већ спискове оних пензионера, који ће уживати одобрене повишице.

Овај хуман гест Краљевске банске управе највише бесумње на најбољи пријем, а нарочито код оних старих пензионера на које се потезе ова уредба.

## Са главне скупштине Задруге Срба Занатлија.

Као што смо већ известили наше читаоце у недељу 15 марта т. г. у 4 часа по подне, одржала је ова наша најстарија установа своју шездесетпрву редовну годишњу главну скупштину у основној школи Светозара Милетића.

Пре почетка рада председник је позвао присутне задругаре, да одаду последњу почаст умрлим задругарима у прошлој години. Присутни су, устајањем и клицањем „Слава им“ одали пијетет својим покојницима.

Затим се прешло на скупштински рад, извештај управе, извештај благајника и извештај задружног лекара Г. Др. Војислав Диме узели су сви једногласно на знање. — Исто тако узет је на читање и прорачун за 1931 годину. После датог објашњења од стране благајника и председника рачунопрегледачког одбора.

После тога прешло се на избор нове управе. За председника је поново изабран на три године Јоца Перваз, грађевинар, за потпредседника Максим Тепавац, месар. У управу су ушли велином новим млађи задругари који дају гаранције, да ће својим општим радом и добром вољом употребити интересе ове наше тековине, која не треба само да се очува него и да се унапреди.

На овој скупштини уписао се за добротвора ове задруге са свотом од 1000 динара г. Жарко Слечевин, управитељ Српске Трговачке банке. Задругари су овај леп гест свога освеченог пријатеља поздравили бурним живео!

После тога рад је завршен и присутни се разишли задовољни, да су овако лепо сложено и братски већали о унапређењу интереса своје задруге.

## Једна полемика о женама које раде

Г. Професор Петар Влашић својом проповеди у цркви дотакао се једне тугаљиве теме. Изразио се против женског рада у јавности и враћање жене кући и обитељи. Та проповед узбунила је духове жена и многе стреле уперене су већ на њега. Али то неможе њему да смета. Он је свештеник, пастир свога стада и душобрижник који је дужан својим проповедима одклањати зло које наступи.

Као претседник надбискуп-

ског духовног суда упознао је разарајуће прилике данашњег обитељског живота. И то га је повукало да својим саветом скрене пажњу на узроке истог. И како сам навађа, да млада срца загревају се за све што је лепо и племенито.

Свештенички говор побожан и у духу св. писма упућује на пређашњи живот и на безусловно покоравње жене мужу који се стара за своју обитељ. Наравно по религији тако би то морало бити али дух вре-

мена изменио је и то, јер је жена постала просвећенија а тиме и равноправна са мужем. У свему другом г. Влашић је у праву. Он навађа да су модерне жене прекорачиле делокружје свога рада и увукле се у јавни живот одакле потискују мушкарце. Бираним мирољубивим речима са светог места није могао у детаље са доказима подкрепити своју проповед коју ћу ја као жена учинити.

Самим тим што је женама отворено поље рада неби криза била изазвана а ни обитељ угрожена да та самосталност неизазива отпор у свему. Све штетне навике модних жена оне су присвојиле а и својим имитирањем мушкарчких навика и њега самог превазишле.

У радним и поштеним женама овде није реч. И како у своме чланку навађа господин Влашић таквиња заслужни и несретним сиротицама или остављеним женама обесних мужева није била уперена његова проповед јер би сагрешио према Богу и друштву.

Већ онима који примају јавни рад као споредност а вођење лагана живота, израбљивања младина и туђих мужева то им је сврха а јавни рад средство помоћу којег долазе у прилике да исто изведу. Данашњи силни разводи брака ради наведеног стварни су докази.

Друга неправда је када службује жена која има мужа богаташа, или са великом привредом, и крај свега тога она служи и отима хлебца потребнијима, а своју плату разбаца на сам луксуз. Или како г. Мара Ђурђевић у свом чланку навађа за девојке богатих родитеља које раде само за богато одевање. Она признаје да је то неправда али додаје да се све то неможе једним потезом генерализовати.

Г. Милица Ђурић-Тепеловић у свом чланку као одговор на наведену проповед пита: Шта ће да раде те жене? Коће да их рани кад мужева за њих нема? Књижевница Мила Марковић пита: „Чему се може приписати толики број нежењених људи да је чак и закон за њих постао ако не економском тешком стању. Како се може женити човек оскудан? И ето ту је тај Гордијев чвор одкуда толика инвазија женски у јавном раду.“

Зашто да оскудан човек неможе брак склопити? Одкуда да за склапање брака потребно је богатство и благостање. И сама песма из народа каже: „Састала се он и она сиротица и сиром“. Временом од те сиротиње постали су богаташи који су остављали целе легате својим народним установама. (Као пример могу служити Привредничкови питомци. Прим. слагача) И то само зато јер су у срећеном брачном животу могли напредовати. А да су остали нежење никада до тога неби дошли.

Наравно да се нерадо жени намештеник или чиновник и изговара се на сиротињу када може са својим колегицима и намештеницама провађати весео живот младишки. А ако се по где који и одважи на

брак, захтеви његове изабранице су замашни. Дуван, фризер, маникир и разна козметика пропаст је за данашњи живот средњих средстава.

А шта тек да се каже за оне нежењене чији доходак наша неколико хиљада месечно? Да ли и те спречава оскудица да склопе брак? А они би то били зацело давно учили да није свих тих самосталних мали са којима у другарском опхођењу провађају веселе вечери у својим момачким становима. Но које им у једно уливају и страх за свако оснивање обитељска живота. Јер тек за жену и мајку тако шта неби желели. И зато су изгубили веру и у све друге.

Госп. проповедник професор Влашић био је у праву што се додирнуо тог питања о којем се дискутује свуда али потајно. Нико нежелео да га гађају стреле увређених праведно или неправедно, али свако увиђа да би се и то питање требало свестрано расправити.

Све је на закону основано да се одржи мир и поредак у једној држави а тај закон треба да се протегне и на све оне што је угрожено неморалом и нередом. Јер на здравим и недегенерисаним обитељима развија се народни напредак.

Марина Божић-Спаић.

Јован Грчић.

## Моји стари, још живи, одлични сарадници

МАРКО ЦАР.

У исто време, кад је Дружина око Стражилова покренула Стражилово, почео је у Задру излазити Вук. Стражилово је у свом првом броју међу књижевним новостима регистровало задарскога свога колегу и приказало је његов први број. Задарски Вук био је кратка века те се Марко Цар није могао довољно накајати, што је послушао „криве пријатељске савјете“ те се „латио ћорави посла уређивања српског књижевног листа“. Сад не знам више тачно, кад се Вук утајао, но доста то, да се Марко Цар у Стражилову јавио први пут баш у оном броју, у којем сам ја изјавио, да престајем бити уредник а Савић на то надовео, да се прима уредништва. Био је то 29 број а почеле су у њему Цареве слике из новине талијанске књижевности, које се провлачиле кроз пет бројева. Те, 1885, године није, дакле, дописивао самном, него са Савићем а тако је било и наредне, 1886, године, кад је Стражилову уступио своју стиховану тугованку На гробу Меда Пуцића (1821—1892) и свој кратки есеј с натписом: „Оригинално позоришних дела и Проводације Милана Савића“. Цар јемачно није добио моје писмо, којим сам га позвао, да сарађује у настављеном Стражилову, те је Цар мислио, да сам га навалиде мимоишао. После поменутог есеја, који је Стражилову послао преко Савића, није се јављао пуно годину дана, но онда се, шиљући свој прилог, најзад ипак обра-

тво директно на мене, и то овим писмом:

Администрацији

„Српскога Листа“ у Задру,

Поштовани Господине,

Давно Вам се већ не јављам те сте по свој прилици заборавили свог некадашњег сарадника! Ево ме дакле, да Вам се огласим једним прилогом за „Стражилово“. Немојте се препастити, кад угледате толико написане хартије: добра је половина празна!

Шаљем Вам дакле један свој пријевод Фосколове пјесме „О Грбовима“, којој сам додао кратки предговор и неколико тумачења. Изволите све штампати што прије и поштедите ме, молим Вас, од крупних погрешака штампарских. Ако гдје наиђете на коју језичку неправилност, а Ви је, молим Вас, исаравише.

Још нешто да Вас замолим. Још лани послао сам био тамошњој Матици један свој чланак о Бајрну, који ми је био и награђен. Еле, на моје велико чудо, никад га не виђех штампану у Летопису. Шта ће рећи? Не знам. Али је заиста чудно, да се неки рад награди па онда забаци! Да скратим, ја бих Вас замолио, да се Ви о ствари извјестите и, ако случајно тај чланак не ће бити штампан у Матицину Гласилу, а Ви у моје име запиташте, да Вам га уступе (ако се што не прошиви) за „Стражилово“. Тај би саставак, ја мним, врло згодан био за Ваш лист.

Од онога броја, у ком изађе пјесма О Грбовима, изволите ми послати 2 екземплара напосе; бићу Вам благодаран.

Задњих 20 дана овог мјесеца провео сам у Млецима, одакле стигох јуче. Донио сам собом гомилу крених упечатана и свакојаким биљезака. Можда ће се из свега тога излећи која путничка црта о лијепој Венецији, о којој се много и много писало, али које се још нико није довољно надвио и нахвалио.

Нашао сам овдје неколико бројева „Стражилова“, које напредује — чини ми се — лијепо. Заштекао сам и други број „Немање“, који ми се (без икаква ласкања уреднику „Стражилова“) чини врло оскудан и наиван у садржају и облику.

Будите ми здраво и верујте у искрену оданост и уважање

Вашег

Марка Цара.

Задар, 31 августа 1887.

(Наставиће се).

## Новосадске вести.

— Оркестар Краљеве гарде у Новом Саду. На други дан римокатоличког Ускрса 6-ог априла 1931 приређује друштво „Кора хлеба и дечје обданиште“ велики концерт оркестра Краљеве гарде. У оркестру има 80 чланова. Концерти оркестра Краљеве гарде имали су досада увек сјајан успех у Новом Саду, захваљујући одличном програму, увећаности и свирању, као и управи г. пуковника Покорног диригента. Овај ће концерт бити у великој сали хотела „Слободе“.

— Концерт у славу Моцарту. Поводом 175-годиш-

њице од рођења славног композитора Моцарта, приређује и новосадска Филхармонија свечани концерт сада у суботу 28-ог о. м. у великој сали „Слободе“. На програму су композиције Моцартове, које изводи гудачки оркестар и квинтет Филхармоније, затим соло певање гђа Б. дра Ж. Капарарије и виолин-соло г. Седлачек. Почетак у 8<sup>30</sup> сати у вече.

— Удружење новосадских Словенаца. У понедељак су овдашњи Словени, њих око хиљаду на броју створили своје властито удружење, ради постигнућа културних и хуманих циљева. За председника Удружења изабран је г. др. Јосип Шенигој. Просторије удружења налазе се привремено код „Златног бурета“.

— Рад Матице Руске. Управа Матице Руске саопштава да ће почевши од 21 априла о. г. увести курсеве за учење руског језика. Предавање ће се држати двапут недељно, и то четвртом и суботом од 6 и по и 7 и по часова увече. Месечна пристојба 50 динара.

— Банска такса на играње карте. Кр. Банска Управа финансијско одељење, издала је правилник по којем подлеже плаћању банске таксе све карте за играње било нове или старе. Такса је 50 дин. по штиму.

Позивају се сви клубови, удружења, кафане и гостионе у којима се играју карте да најкасније до 15 априла 1931 год. код гр. доходаринског звања пријаве и плате таксе за онолико штимова карата колико се затекло 1 априла 1931 год. у њиховим клубовима односно радњама, затим ће се карте жигосати код одељка фин. контроле банским жигом.

Свако ко пропусти да ујави до горњег рока, сматраће се као кривац и биће кажњен у смислу горњег правилника новчаном казном од 500 до 15000 д.

— Шетни воз. Почевши од 1 априла уводи се између Новог Сада и Беочина такозвани шетни воз, који ће саобраћати недељама и свецима. Полазак из Новог Сада у 6.36, повратак из Беочина у 19.44 часова.

\* Хладни ветрови и променљиво време штетно утичу на њежност коже руку и лица. Једино сталном употребом „Мила креме“ очува ћете лепоту руку и лица.

Депо, Дрогерија „Хигиена“

Коста Живојновић.

\* Част ми је извести поштоване муштерије и потрошаче да сам добио огромне количине енглеских и других штофова по врло редуцираним ценама и молим да ме посетити изволите. Андрија Малчић помодни и војни кројач.

\* РОГАШКА СЛАТИНА. Вековима позната чувена минерална киселица из врела Темпел поспјешује најугодније пробаву и лечи болести бубрега и мекхура. Стирија врело лечи све болести стомака и црева а врело Донат жучне камене, дебљину, хемороиде, шећерне болести, цигерицу и гихт. Тражите наша врела у свакој радњи. Заступство и складиште за мин. воде тт. Браћа Челиковић, Нови Сад.



## „МАЧВА“ - „ВОЈВОДИНА“

Сутра у недељу 29 о. месеца на игралишту „Карађорђе“ тачно у 1/4 сата после подне одиграће се утакмица између шабачке „Мачве“ и овдашње „Војводине“.

За ову утакмицу влада врло велико интересовање како код домаће публике тако и код гостију, јер се у овој сусрећу два стара ривала који имају да одлуче првака у овдашњем потсавезном првенству.

Како сазнајемо, мачванци ће на ову утакмицу повести собом око 600 навијача специјалним возом који ће истог дана из Шапца кренути за Нови Сад.

Војводина на ову утакмицу наступа са тимом следећег састава: Шијачић, Дамјановић, Жикић, Милошев, Огњанов, Пашћан, Немет, Бекон, Марковић, Николић, Станивуков. Као предигра у 2 сата Нак — Пак.

Војводинина момчад је данас у најбољој кондицији и само ако буду довољно морално схватили озбиљност ове утакмице морају победити, а ово се једино од њих тражи.

Најјефтиније и укусно врши урамљивање слика специјална радња ЈУЛИУС МАРТИНКО, Нови Сад, Милетићева ул. 11.

Изврш. бр. 382/4/1929

## Дражбени оглас

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гл. бр. 4641/1929 и то: собни намештај и мушко одело, процене на 6775 дин. обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Браунштајн и Шибе, заступа Др. Керекеш Стева адвокат у Новом Саду, ради 25.12 енгл. фунти гл. и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 1 априла 1931 у 12 сати у Новом Саду на стану овршеника Железничка ул. бр. 78.

Нови Сад, 16 марта 1931.

Б. СТАНКОВИЋ  
судски извршилац.

Сваку нову књигу имаде стално на стоваришту књижара „Славија“.

## АПОЛО ТОН-„КИНО“

Од данас

ТОНФИЛМСКА ОПЕРЕТА  
МОНТЕ КАРЛО

У главној улози:  
Jeanette Mac Donald i Jack Buchanan.

**ЗА ПРВЕ ПРОЛЕТНЕ ДАНЕ**

треба свака дама елегантне ципеле са кожном потпетицом. После зимских и снежних ципела, угодно је изаћи на шетњу у ципелама, које евојом комбинацијом боја хармонирају са природом. Наши модели потпуно ће задовољити Ваш укус.

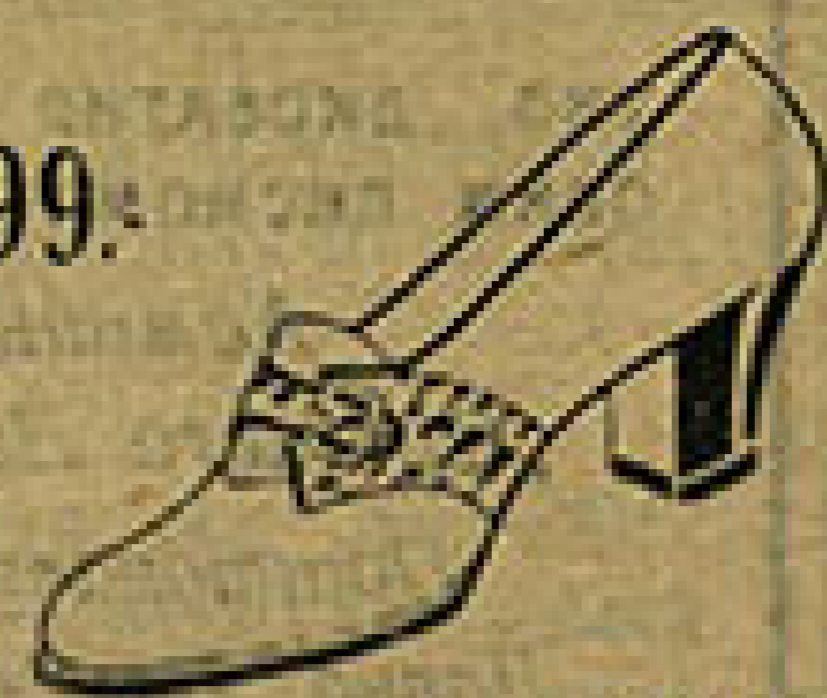
# Баша

За сваку боју ципела имамо одговарајућу боју чарапа



Vrsta 4625-76

199.-  
Модел без којег није могуће у данашње време ићи на спортске приредбе. Укусна перфорација и ниска потпетица даје овој ципели нарочити спортски тип,



Vrsta 2625-10

199.-  
Последњи модел изрезане ципеле са комбинацијом крокодилове имитације и укусном споном. Обљубљена ципела ради изванредно добре пасформе.



Vrsta 2645-80

199.-  
Ципелице од тамно смеђег бокса или семиша, комбиноване. Модел за даме финог укуса, које је понос наше пролетне колекције.

Изврш. Бр. 121/1931

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 1858/1930 у корист тражиоца извршења Бакша Марије из Новог Сада (кога заступа Др. Тибор адв.) против извршеника из Новог Сада за наплату 1171 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 2248/1931 и процењене на 30000 динара 1 аутомобил „Понтјал“.

Јавна ће се дражба одржати на дан 1 априла 1931 у 3 сата после подне у Новом Саду, Трг Ослобођења.

Нови Сад, 5 марта 1931.

**БОЖА НИКОЛИЋ**  
судски извршилац

Изврш. Бр. 124/1931

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 431/1931 у корист тражиоца извршења Јована Влајчића и Сина из Лесковца (кога заступа Др. Тибор адв.) против извршеника из Новог Сада за наплату 1800 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 2246/1931 и процењене на динара 10000 дућ. намештај и разне робе.

Јавна ће се дражба одржати на дан 3 априла 1931 у 9 сати пре подне у Новом Саду у Темеринску ул. 17.

Нови Сад, 5 марта 1931.

**БОЖА НИКОЛИЋ**  
судски извршилац

Изврш. Бр. 123/1931

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 13105/930, у корист тражиоца извршења Инж. Соларовића из Београда (кога заступа Др. Каведић адв.) против извршеника из Пашићево за наплату 4020 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане

**Снизио сам цене ЛУСТЕРА**

И

**ИНСТАЛАЦИЈЕ****ГЕЛБ, Футошки пут 9.**

у записнику о пленидби под бр. Гн. 13105/930 и процењене на 10700 динара 4 радио апарата, 1 лаутспрех, бицикл и грамофон.

Јавна ће се дражба одржати на дан 9 априла 1931 у 1½ сати после подне у Пашићево у кући овршеника.

Нови Сад, 9 марта 1931.

**Александар Орлов**  
судски извршитељ

Изврш. Бр. 72/1931.

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 13111/1930, у корист тражиоца извршења Берта Волнера из Новог Сада (кога заступа Др. Каведић адв.) против извршеника из Н. Сада за наплату 2069 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 1883/31 и процењене на динара 11000 разне гуме ванске, 1 каса.

Јавна ће се дражба одржати на дан 17 априла 1931 у 5 сати после подне у Н. Саду Булевар Кр. Марије.

Нови Сад, 9 марта 1931.

**СТ. ВОЈНОВИЋ**  
судски извршитељ

Изврш. Бр. 679/1929.

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. 12657/1929, у корист тражиоца извршења Вам Беркелов из Загреба (кога заступа Др. Хандлер адвокат) против извршеника из Новог Сада за наплату 6300 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр.

Гн 13604/1929 и процењене на 19000 динара дућански намештај, коњак, ликер.

Јавна ће се дражба одржати на дан 21 априла 1931 у 9 сати пре подне у Н. Саду, Краља Петра ул. 10.

Нови Сад, 20 марта 1931.

**БОЖА НИКОЛИЋ**  
судски извршитељ

Изврш. Бр. 712/1930

**Објава о јавној дражби**

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 1313/921, у корист тражиоца извршења Попов Владе из Јасенова (кога заступа Др. Павлас адв.) против извршеника из Н. Сада за наплату 5120 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 14917/30 и процењене на 6300 динара покућство.

Јавна ће се дражба одржати на дан 28 априла 1931 у 9 сати пре подне у Н. Саду, Жељезничка ул. 58.

Нови Сад, 20 марта 1931.

**БОЖА НИКОЛИЋ**  
судски извршитељ

Изврш. Бр. 711-5-1928.

**ДРАЖБЕНИ ОГЛАС**

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1831 год. објављује, да ће се ради намирнења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретне ствари пописане у пленидбеном записнику Гн. број 5560-1927 и то: клавир, слике, собни намештај, процењене на 12,250 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Фејеш Мартин, заступа Др. Лустиг Фердинанд адвокат из Новог Сада ради 9000 динара главнице и спп.

Дражба ће се одржати дана 3-ег априла 1931 у 10 сати пре подне у Новом Саду на стану овршеника Темеринска 19.

Нови Сад, 16-ог марта 1931.

**Јован Б. Станковић**  
судски извршилац

Извршни број 1293-2-1928.

**ДРАЖБЕНИ ОГЛАС**

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирнења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретне ствари, пописане у пленидб. записнику Гн број 1016-1928 и то: задњици, кревети, стојећи чивилуви, мадра и ормани, канабети, лустери, астаги, столице, ноћни ормани, умиваоници, шпархет процењене на 17835 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Јовановић Ђура и Марија, заступа Др. Мита Арадски адвокат у Новом Саду, ради 80000 динара главнице и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 20-ог априла 1931 у 9 часова пре подне у Новом Саду у стану овршеника Кисачка улица број 11.

Нови Сад, 10-ог марта 1931.

**ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ**  
судски извршилац

Извршни број 314-4-1930.

**ДРАЖБЕНИ ОГЛАС**

Потписани судски извршилац на основу § 102 зак. чл. 60 из 1881 год. објављује, да ће се ради намирнења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретне ствари, пописане у пленидбеном записнику Гн. број 4830-1931 и то: мотори, справе, резервоари, буради, кревети, ормани, умиваоници, астаги, столице, фуруне, огледала и зидне слике: процењене на 21,200 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Трговачке и Обртне Банке заступа Др. Лустиг Фердинанд адвокат у Новом Саду ради 15,000 динара гл. и сп. п.

Дражба ће се одржати 31-ог марта 1931 у 8 сати пре подне у Новом Саду у радњи овршеника у Жељезничкој улици 100.

Нови Сад, 19 фебруара 1931.

**ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ**  
судски извршилац

**Савет Општине града Новог Сада**

Број: 11173

20 марта 1931 год.

Нови Сад.

**Оглас.**

Савет општине града Новог Сада одржаће 28 овог месеца у 10 часова пре подне у градском економском одељењу лиценцијацију за трафику на Булевару Краљице Марије код дома народног здравља и на житном тргу.

Поближи услови могу се добити у градском економском одељењу сваког дана за време званичних часова.

Савет општине града Новог Сада Бр. 11173/адм. од 20 марта 1931 год.

**Др. Борота**  
градски начелник

*Штампарија Душан Чамарац и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.*